

КАРИНАТА И ЖИВОТНИТЪ

Единъ художникъ нарисувалъ една много хубава картина и я поставилъ срещу едно огледало, за да се отражава въ него. Той си мислилъ:

— Огледалото, като увеличава разстоянието между картината и този, който я гледа, ще омекоти нѣкои ярки бои въ нея. По тоя начинъ тя ще бжде по-хубава, отколкото е въ сжщность.

Животнитъ въ гората се научили за картината отъ котката, която всички тѣ високо ценѣли, понеже тя била образована, цивилизована, добре възпитана, отличавала се отъ тѣхъ по своята изтънченостъ и твърде често имъ разказвала за нѣща, които не знаели и за които, следъ като тя имъ разправи, пакъ оставали неувѣрени.

Но новината за картината много ги заинтересувала и те почнали да задаватъ разни въпроси на котката, понеже искали добре да разбератъ въ какво се състои работата. Между другитъ въпроси, тѣ я запитали какво нѣщо е картина.

Котката имъ обяснила:

— Карината е единъ таквъ гладкъ предметъ, чудно гладкъ, забележително, очарователно гладкъ и много изясненъ. И, освенъ това, прекрасенъ.

Вълнението въ животнитъ дошло до крайностъ, и тѣ си казали, че всичко сж готови да отидатъ, само да видятъ чудната картина. Следъ това мечката попитала:

— Кое въ картината е толкова очарователно?

— Нейниятъ видъ, — отговорила котката.

Животнитъ дълго се чудили и не разбирали добре котката, поради което вълнението у тѣхъ не преставало. Но, най-подиръ, кравата запитала:

— Какво нещо е огледало, за което ти преди малко спомена?

— Огледалото е дупка въ стената, отговорила котката. Когато погледнешъ въ тази дупка, виждашъ въ нея картината. Тя е толкова прекрасна, толкова очарователна, тъй ефирна, толкова вдъхновява съ своята нечувана красота, че като я погледнешъ, отъ хубостъ главата ти се зашеметява — едвамъ не загубвашъ съзнание отъ възхищение!

До тука магарето нищо не говорѣло, но сега вече и то почнало да се съмнява. То се изказало, че никога до сега не е имало на свѣта нѣщо толкова прекрасно, отъ което да се зашеметява главата и че картината, за която котката разправяла, едва ли е тъй хубава, както тя я описва. По-нататкъ магарето прибавило, че щомъ като на котката сж нуждни цѣлъ купъ преувеличени прилагателни имена за да въз-